

Daniels bok – nummer nittiotre

Avslöjandet av Roms profetiska trilogi: från forntida hedendom till modern villfarelse

Jeff Pippenger

2024-02-26

Daniels bok identifierar att det är Rom som stadfäster synen, och den förståelsen motsattes av protestanterna i den milleritiska historien när William Miller identifierade detta faktum. I de sista dagarna är det fortfarande Rom som stadfäster synen, och i dag upprätthåller laodikeisk adventism nu den fallna protestantiska uppfattningen att ditt folks våldsverkare är Antiochos Epifanes. Förbundsfolket, som förbigicks i den milleritiska historien, motsatte sig samma sanning, den som nu motsätts av de sista dagarnas förbundsfolk, som nu själva blir förbigångna. Salomo uttryckte det väl:

Det som har varit är det som skall bli, och det som har skett är det som skall ske; det finns ingenting nytt under solen. Finns det något varom man kan säga: Se, detta är nytt? Det har redan funnits i forna tider, före oss. Predikaren 1:9, 10.

Profetiskt sett finns det tre manifestationer av Rom, och de två första manifestationerna identifierar den tredjes kännetecken, ty sanningen fastställs på två vittnens utsaga.

Men om han inte vill höra dig, så ta med dig en eller två till, för att varje ord må bekräftas genom två eller tre vittnens mun. Matteus 18:16.

Det hedniska Roms religion var hedendom, och hedendomen är en förfalskning av den sanna religionen. Den är inte i första hand en förfalskning i den mening man avser med förfalskad valuta, ty hedendomen liknar faktiskt inte alls den sanna religionen. Men profetiskt sett har den förfalskningens kännetecken. Staden Rom är en förfalskning av Jerusalem, och den har ett tempel (Pantheon) som var en förfalskning av templet i Jerusalem. Hedendomens religiösa bruk är ohelgade och djävulska, men de utgör Satans förfalskade religiösa bruk. Överhuvudet för det hedniska Roms religion bar titeln Pontifex Maximus. "Pontifex Maximus" syftade ursprungligen på översteprästen i den romerska statsreligionen i det forntida Rom, med ursprung som går tillbaka till den tidiga romerska republiken. Med tiden kom den att förknippas med politisk och religiös auktoritet och utvecklades slutligen till den titel som påven i den romersk-katolska kyrkan använder i dag.

Titeln på översteprästen i det hedniska Rom var Pontifex Maximus, och det var också titeln på översteprästen i det påvliga Rom, och det är en latinsk term som betyder "den störste av den högste pontifex". Han var överstepräst för den romerska statsreligionen, särskilt för dyrkan av guden Jupiter. Pontifex Maximus hade betydande religiös auktoritet och viktiga ansvarsområden, däribland att övervaka olika religiösa riter och säkerställa att den romerska religiösa kalendern fungerade korrekt. Pontifex Maximus var överhuvud för Pontifikalkollegiet (Collegium Pontificum), en grupp präster med ansvar för att tolka och upprätthålla den romerska religionens

riter.

Översteprästen i såväl det hedniska som det påvliga Rom var Pontifex Maximus; därför kommer titeln för det moderna Roms överhuvud naturligtvis också att vara Pontifex Maximus. Det hedniska Roms religion var hedendom, och det påvliga Roms religion var, och är fortfarande, hedendom, men hölj i en bekännelse till kristendomen, och den yttersta tidens moderna Roms religion kommer att vara hedendom, hölj i en bekännelse till kristendomen.

Både det hedniska och det påvliga Rom hade en bestämd tidsperiod under vilken de skulle härska suveränt. Det hedniska Rom skulle härska suveränt i trehundrasextio år som en uppfyllelse av tidsprofetian i Daniel kapitel elva, vers tjugofyra.

Han skall träda in i provinsen under fredliga former, till och med på dess bördigaste platser; och han skall göra sådant som varken hans fäder eller hans fäders fäder har gjort; han skall utsprida byte, rov och rikedomar bland dem; ja, han skall smida sina planer mot fästningarna, men endast för en tid. Daniel 11:24.

Ämnet i vers tjugofyra är det hedniska Rom, ty de blev ämnet i vers sexton och förblir ämnet fram till vers trettioett. Vi kommer att behandla dessa verser särskilt i kommande artiklar, men här påpekar vi helt enkelt att profetian angav att det hedniska Rom skulle härska suveränt i trehundrasextio år, vilket framställs genom att Rom "uttänker" sina "anslag mot fästena, dock endast för en tid". Ordet som översatts med "mot" betyder i själva verket "från", och versen säger att Rom skulle styra världen "från" "fästena", vilket var staden Rom, och det skulle göra så under en "tid", vilket är trehundrasextio år.

Det hedniska Rom började härska suveränt vid slaget vid Actium år 31 f.Kr. och fortsatte att härska suveränt till år 330 e.Kr., då Konstantin flyttade imperiets huvudstad från fästet, staden Rom, till staden Konstantinopel. Därefter började imperiet sin ökända nedgång. Staden Rom var det profetiska "fästet" för det hedniska Rom, och när det härskade från den staden var det oöverberrörligt. I det krig som följde på Konstantins maktöverföring blev staden Rom måltavla för angrepp från Genserik och de invaderande barbarstammarna, vilka representeras av de fyra första basunerna i Uppenbarelsebokens åttonde kapitel.

Av denna anledning förorenade de "armar" (det hedniska Rom) som i Daniel kapitel elva, vers trettioett, reste sig till stöd för påvedömet, först "styrkans helgedom". Staden Rom är den profetiska "styrkans helgedom" för både det hedniska och det påvliga Rom, ty år 330, när den hedniska makten överfördes till Konstantinopel, lämnades staden Rom åt det påvliga Rom, som var på frammarsch. Av denna anledning säger Uppenbarelseboken kapitel tretton, vers två, att draken (det hedniska Rom) gav det påvliga Rom dess "säte". Ett "säte" är den plats varifrån en makt regerar, och från år 538 till 1798 härskade det påvliga Rom med högsta makt, såsom det hedniska Rom hade härskat med högsta makt under "en tid".

Profetian utpekar en bestämd tidsperiod då både det hedniska och det påvliga Rom skulle härska suveränt, och när de gjorde det skulle det ske från deras maktsäte, vilket var staden Rom. Det hedniska Roms oöverberrörlighet upphörde när de lämnade staden Rom, vilket markerade slutet på

de tre hundra sextio åren, framställda som en "tid" i vers tjugofyra, och när de tolv hundra sextio åren av påvligt välde upphörde år 1798, lät Napoleon föra påven bort från staden Rom, och han dog i landsflykt.

Det hedniska Rom och det påvliga Rom fastslår att det moderna Rom skall härska suveränt under en bestämd profetisk tidsperiod i de sista dagarna. "Tiden är inte mer", men den påvliga förföljelsens period i de sista dagarna är en bestämd period som börjar vid den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna och fortsätter tills människans prøvotid avslutas, då Mikael träder fram och förkunnar: "Den som gör orätt, må han alltjämt göra orätt; och den som är oren, må han alltjämt vara oren; och den som är rättfärdig, må han alltjämt vara rättfärdig; och den som är helig, må han alltjämt vara helig."

Det hedniska Rom förföljde de kristna i Colosseum i staden Rom under sin blodiga historia, och kristna historiker har uppskattat att under de mörka tidsåldrarna av påvligt herravälde mördades etthundra miljoner martyrer av påvedömet, men påvedömet förnekar detta påstående och anger uppskattningen till omkring femtio miljoner. Både det hedniska och det påvliga Rom förföljde Guds trogna, och det moderna Rom kommer också att förfölja Guds trogna folk i de sista dagarna.

"Många kommer att fångas, många kommer att fly för sina liv från städer och orter, och många kommer att bli martyrer för Kristi skull genom att stå upp till försvar för sanningen." Selected Messages, bok 3, 397.

Det hedniska Rom övervann tre geografiska hinder när det tog kontroll över världen. Det påvliga Rom övervann tre geografiska hinder när det tog kontroll över världen. Det moderna Rom besegrade Söderns konung (den ateistiska Sovjetunionen) år 1989 och kommer närmast att omstörta det härliga landet (Förenta staterna) vid den snart inträdande söndagslagen. Därefter kommer det att besegra Egypten (hela världen).

"Hela samhället delar nu upp sig i två stora klasser, de lydiga och de olydiga. I vilken av dessa klasser skall vi befinnas?"

"De som håller Guds bud, de som lever inte endast av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun, utgör den levande Gudens församling. De som väljer att följa Antikrist är den store avfällingens undersåtar. Ställda under Satans baner bryter de Guds lag och förleder andra att bryta den. De bemödar sig att så utforma nationernas lagar att människor skall visa sin lojalitet mot jordiska regeringar genom att trampa på Guds rikes lagar.

"Satan avleder sinnena med oviktiga frågor, för att de inte med klar och tydlig blick skall se frågor av oerhörd betydelse. Fienden planerar att snärja världen.

"Den så kallade kristna världen skall vara skådeplatsen för stora och avgörande händelser. Människor i myndighetsställning kommer att stifta lagar som behärskar samvetet, efter påvedörets exempel. Babylon skall få alla folk att dricka av sin otukts vredes vin. Varje nation kommer att bli inbegripen." Manuscript Releases, volym 1, 296.

För att försvara sanningen att "det härliga landet" i Daniel elfte kapitel, vers fyrtioett, är en symbol för Förenta staterna, öppnade Lejonet av Juda stam för de sista dagarnas profetiestudenter

principen om profetians trefaldiga tillämpning. Ljuset från dessa sista sex verser har fastställts genom att tillämpa den historia som representeras av ”det dagliga” i Daniels bok, såsom den framställs i Daniel elfte kapitel, vers trettioett, på kapitlets sista sex verser. Samma grundläggande sanning (”det dagliga”), som blev nyckeln till Millers profetiska ramverk, frambringade också de sista dagarnas profetiska ramverk. Millers ramverk byggde på de två förödande makterna hedendom och påvedöme, som förföljde Guds folk, och de sista dagarnas ramverk bygger på de tre förödande makter som förföljer Guds folk i de sista dagarna.

Ökningen av kunskap, representerad i de sista sex verserna i Daniel elva, vilka representerar den ökning av kunskap som kom år 1989 och som representeras av floden Hiddekel, möttes av motstånd från sanningens fiender. Detta motstånd ledde till en förståelse av principen om profetians trefaldiga tillämpning, vilken först identifierades som en trefaldig tillämpning av Rom, vilket är det ämne som etablerar den profetiska historiens syn.

Där ingen uppenbarelse finns, blir folket tygellöst; men salig är den som håller lagen.
Ordspråksboken 29:18.

Den trefaldiga tillämpningen av Roms tre manifestationer visar att den hedniska och den påvliga Romens religion är hedendom, och att deras religion styrs av en man med titeln Pontifex Maximus. Dessa två manifestationer av Rom visar att tre geografiska makter avlägsnas innan de härskar suveränt under en bestämd tidsperiod, och att de skall härska från staden Rom med de sju kullarna, som är deras styrkefäste som helgedom. De vittnade båda om det faktum att de förföljde Guds trogna folk. Därför vet vi, på grundval av dessa två vittnen, att det moderna Romens religion kommer att vara hedendom och att hon skall ledas av påven i Rom, vars titel är Pontifex Maximus.

Innan den stora skökan tar makten och härskar allenarådande måste det moderna Rom övervinna tre hinder, och det första hindret tillhör det förflutna genom Sovjetunionens fall 1989, Roms ateistiska fiende som motsatte sig Roms makt i Europa. Det nästa hindret omstörtas genom den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna, och därefter skall Förenta nationerna ge sin myndighet åt det moderna Rom för en kort tid. När det väl fullt ut har bestigit tronen, skall den sista tidens förföljelse äga rum.

Daniels bok, och särskilt Uppenbarelsesboken kapitel åtta, framställer Roms profetiska kännetecken, vilka bidrar till den rätta förståelsen av det moderna Rom. Ett av dessa kännetecken var det romerska rikets delning i öst och väst, sådan den genomfördes av Konstantin år 330. Det hedniska Rom och det påvliga Rom, när de betraktas tillsammans, vittnar också om Roms dubbla natur. Konstantins delning, som gav upphov till västrom och östrom, är ett andra vittne om det hedniska och det påvliga Rom. Konstantin upprättade den civila myndigheten i öst och lämnade den kyrkliga myndigheten i väst. Det hedniska Rom representerade statskonst och det påvliga Rom representerade kyrkokonst. Öst var statskonst, väst var kyrkokonst, såsom det förebildas av järnet och leran i Daniel 2, eller det maskulina hornet och det feminina hornet i Daniel 8, eller rovdjuren i Daniel 7 och helgedomens djur i Daniel 8.

Det moderna Rom kommer också att vara till sin natur tvåfaldigt, bestående av en förening av kyrka och stat, av järn och lera, och av kyrkopolitik och statskonst; men det moderna Rom är också

till sin natur trefaldigt. I Uppenbarelsebokens åttonde kapitel blev både det västra och det östra Rom bokstavligen och symboliskt delade i tre. Konstantin, som regerade från östra Rom, delade bokstavligen sitt rike mellan sina tre söner, och det västra Rom framställdes symboliskt genom solen, månen och stjärnorna, vilka representerade den trefaldiga regeringsform som användes av det romerska riket. Således skulle det moderna Rom, fastän det är tvåfaldigt såsom kyrkopolitik och statskonst, också representera en trefaldig förening, framställd genom draken, vilddjuret och den falske profeten.

Den hedniska och den påvliga Romens manifestationer identifierar den komplexa profetiska sammansättningen hos det slutliga moderna Rom. Det är den trefaldiga förening som äger rum vid den snart kommande söndagslagen som leder världen till Harmagedon. Det är det världsomfattande ”Vilddjurets bild”, vilket är en symbol för föreningen mellan kyrka och stat. Dess huvud är Pontifex Maximus, som regerar från staden Rom, vilken är sätet för hans makt. Syndens mans civila myndighet kommer att tillhandahållas av Förenta nationerna, och världen kommer att tvingas att acceptera antikrists trefaldiga, men likväl dubbla, system genom Förenta staternas tvingande makt. Således, liksom det hedniska Rom (draken) i Uppenbarelseboken tretton, vers två, gav påvedömet ”sin makt, sin tron och stor myndighet”, fullbordar Förenta staterna, såsom förebildat av det hedniska Rom, samma tre verk för det moderna Rom. Sätet är Vatikanstaten i den sjuhövdade staden Rom, myndigheten är Förenta nationerna, och makten är Förenta staterna. Tillsammans leder de världen till en plats där påvedömet ”skall komma till sin ände, och ingen skall hjälpa honom”.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

Och den sjätte ängeln tömde sin skål över den stora floden Eufrat, och dess vatten torkade ut, så att vägen bereddes för kungarna från östern. Och jag såg tre orena andar, lika paddor, komma ut ur drakens mun och ur vilddjurets mun och ur den falske profetens mun. Ty de är onda andars andar, som gör tecken och går ut till kungarna på jorden och i hela världen för att samla dem till striden på Guds, den Allsmäktiges, stora dag. Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och man ser hans skam. Och han samlade dem på den plats som på hebreiska kallas Harmagedon. Och den sjunde ängeln tömde sin skål ut i luften, och en stark röst gick ut från himlens tempel, från tronen, och sade: Det har skett. Uppenbarelseboken 16:12–17.